

Zalán Tibor
Hi-Szen, a guruló madár

- bábjáték -

1993

HANGOK

HI-SZEN, a guruló madár

SÁRA (élő szereplő)

APA (élő szereplő)

PACSIRTA

CSILLAGÁSZ

SZIJJÁRTÓ DOKTOR

POCAKCSILLAG

FEKETE MACSKA

PÖTTYÖS MACSKA

CIRMOS MACSKA

DELFIN

CÁPA

RÁK

TINTAHAL

DELFIN

PAPAGÁJ

KOCKÁS INGES KÍGYÓ

MAJOM

ÜREGINYÚL

VADMACSKA-MENTÔSÖK

NARANCSFA

MEZSIKA

KÉTFEJŰ GILISZTA

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ

HÓEMBER

JÉGPACSIRTA

KÍGYÓ

KAKUKKPALIMADÁR

OROSZLÁN

GURULÓ MADARAK, BÁLNA, DELFIN, ÁLLATOK, CSIGÁK stb.

I. felvonás

1. jelenet (*keretjáték, melyben megismerkedünk HI-SZEN-nel és Sárával*)

Szereplők: Sára, Apa, HI-SZEN

A gyerekek elhelyezkednek. Felhangzik a HI-SZEN-induló, az összehúzott függöny előtt elrepül a pacsirta. Sötét.

**Nem gurulok már, repülök,
énekedre most felülök
pacsirta barátom.
Bejárom a nagyvilágot,
vadlibák útján elszállok,
de mindig visszavágyom hozzád
drága Pipi és Kapilló!
S hozzátok sok piros képű,
hajatokat tépi fésű,
hozzátok, sok könnyen síró,
cipőjüket széjjelrúgó,
hozzátok sok futkározó,**

iskolából intôt hozó,
hozzátok sok tintás kezű,
nyomotokban jár a derű,
hozzátok sok álmot író,
guruló madarat hívó
gyerekek!
Hiszen! nem gurulok már,
repülök!
Énekedre most felülök
pacsirta barátom.
Bejárom a nagyvilágot,
vadlibák útján elszállok —
s hogy mikor jövök
hozzád vissza?
Ha a szíved tiszta
megálmodod álmodban, hogy
mikor jövök vissza...

(Sára, szőke kislány nagy piros szalaggal a hajában, egy hintaszékben üldögél. A mutatóján egy ablakon berepült katicabogár mászik. Apa az asztalnál ül, valamin dolgozik.)

SÁRA **Katica bogárka, szállj el, szállj el,
sós vízbe teszlek, onnan is kiveszlek,
kerék alá teszlek, onnan is kiveszlek...**

APA Ősz volt, koraôsz. Épp ilyen ôszi napon történt, amilyen ez a mostani. Itt ültem, épp itt, hallgattam a délután mindenféle zsongását... amikor az ölembe pottyant

valami... *(valóban az ölébe pottyan HI-SZEN — s átlépünk a múltba)* jaj... Mi lehet ez?

Annyi bizonyos, hogy nem érett dió...

HI-SZEN Tetszik a tollam?

APA Szóltál, kislányom?

SÁRA Én ugyan nem. Talán hallottál valamit?

APA Semmi, semmi. Csak minthogyha... valami tollról, valaki...

HI-SZEN Tetszik a tollam? Azt kérdeztem, hékás, hogy tetszik-e a tollam?

APA *(észreveszi, hogy az ölébe pottyant "tárgy" beszél hozzá)* Úgy! Szóval te kérdeztél?

Na, ha annyira kíváncsi vagy, s ha erre a tollacskára gondoltál itt, elmondhatom, hogy meglehetősen.

HI-SZEN Mi meglehetősen? Nem értem...

APA Hát a tollad. A piros tollad tetszik meglehetősen.

HI-SZEN Akkor megnyugodtam. Mert, tudod, ez nekem nagyon fontos volt most, hogy neked, a tollam, hogy tessék. Hiszen láthatod, egyetlen egy van belőle. És ez az egy szép piros. Egyébként te ki vagy?

APA Én Sára apja vagyok.

HI-SZEN És ki az a Sára?

APA Sára a lányom. Ott van ni.

HI-SZEN Formás kis emberpéldány. Szeretnék vele megismerkedni. Idehívnád?

APA Természetesen. Sára! Vendégünk érkezett.

SÁRA Vendégünk? Hol van a vendégünk? Én nem látok senkit.

HI-SZEN Itt vagyok. És bemutatkoznék, ha megengeded. HI-SZEN vagyok, a guruló madár. Azt hittem, ismersz. Neked nem kell bemutatkoznod. Már hallottam az apádtól, hogy te Sára vagy.

SÁRA Hm. Guruló madár. Nagyon érdekes, amit mondasz. Mármint, hogy guruló madár. Egyébként kínai vagy?

HI-SZEN Nem vagyok kínai. Én semmilyen sem vagyok. A madaraknak nincs állampolgárságuk, mint az embereknek. Egyébként a pekingi kacska sem kínai, csak nagyzol. A nevem miatt gondoltad, hogy kínai vagyok?

SÁRA Mi tagadás, igen.

HI-SZEN Ugyan, micsoda ostobaság! Engem az okosságom miatt neveztek el HI-SZEN-nek. Na, szóval én roppant, de roppant okos vagyok, okosabb vagyok bármely állatnál, sőt, az embereknél is, ez utóbbiaknál nem nehéz okosabbnak lenni, mert az emberek között meglehetősen kevés az okos, na de erről nem nyitok veled — az előbb említett — érthető okokból vitát... hol is tartottam? Ja, persze, én tehát a roppant- és nemroppantokos emberekkel szívesen vitába bocsátkozom, érveléseim végtelen sora pedig a *hiszen* bizonyítószóval kezdődik, így azután mondhatnánk azt is, hogy ez a HI-SZEN ragadványnév, mert az idők során...

SÁRA Elég, elég! Máris zúg a fejem!te kis szőrös gombóc.

HI-SZEN Ha nem vennéd észre, nem vagyok szőrös gombóc, én HI-SZEN vagyok, a guruló madár.

SÁRA Meg kell szakadni a röhögéstől, drágám. Hogy te madár vagy! Hehe. Nincs is szárnyad...

HI-SZEN Szabad tehát megkérdezni, mi nem tetszik?

SÁRA A madarak nem így néznek ki, mint te.

HI-SZEN Miért, én hogy nézek ki?

APA Ejnye, Sára, hogy lehetsz ilyen nevetlen. Megbántottad a barátunkat.

SÁRA Hát nem látod, apa? Nincs is szárnya neki!

HI-SZEN Először is, hát-tal nem kezdünk mondatot. Másodszor is, nem a szárny számít. Harmadszor is, én igenis madárnak születtem. Negyedszer is, kérem ezt nyomatékosan tudomásul venni.

SÁRA És repülni? Repülni hogyan repülsz, ha nincs szárnyad, te gombóc?

HI-SZEN HI-SZEN, s guruló madár, nem gombóc. Ám legyen. Mesélhetek, ha akarsz. Akarsz?

SÁRA Persze, hogy akarom. Lásd már hozzá!

APA Nem hittem a szememnek, a fülemnek. Hi-szen, ahelyett, hogy megérszódott volna, mesélni kezdett. Mesélt, és mi tátott szájjal hallgattuk a meséjét.

HI-SZEN *(a mesét animáció kíséri)*

**Réges-rég volt, nagyon régen,
két Nap sütött fenn az égen,
egyik nap az egyik Nap,
másik nap a másik Nap,
s mindkettő fején
nagy piros kalap
volt.**

**Millió millió évvel
ezelőtt az én nagy népem
betöltötte mind a földet,
erdőt, tengert, hegyet, zöldet,
millió és százezer,
felnőtt, kamasz és gyerek
guruló madár.**

**Volt közöttünk kicsi guruló,
volt közöttünk nagy guruló,
volt közöttünk kicsit guruló,
volt közöttünk nagyon guruló...**

APA De amilyen jól indult a mese, olyan nehézkesen folytatódott. Mintha a guruló madár meggondolta volna a dolgot. Mintha nehezeére esett volna a mesélés. Húzta az időt, kibúvókat keresett.

HI-SZEN Tudsz követni egyáltalán?

SÁRA Tudlak hát. Például tudom, hogy a nagyon guruló nagyon gurult...

HI-SZEN Egyáltalán nem tudott. A nagyon guruló madár nagyon szeretett repülni.

SÁRA A kicsit gurulók ezek szerint nem szerettek repülni...

HI-SZEN Ellenkezôleg. Ôk is nagyon szerettek repülni.

SÁRA Akkor miért nem nagyon gurulók voltak?

HI-SZEN Mert csak kicsit szerettek gurulni... haha. De folytatom.

**Aztán egyszer, egy napon,
hogyan történt, már nem tudom,
elpusztultak mind egy szálig,
én jutottam csak a máig
élve el...**

**Azóta csak bolyongok,
ide-oda mocorgok,
néha rájuk gondolok,
ilyenkor könnyem potyog —
no nézd, egy könnycsepp
máris
valahonnan ideszállt a szemembe...**

APA Már éppen belefeledkeztünk volna a mesébe, amikor ismét kizökkent tollas kis barátunk. Talán az emlékek felidézte szomorúság nyomott nagyot apró szívéen.

HI-SZEN Tényleg meséljek neked? Elmeséljem, elmeséljem, hogyan lettem én... én... én...árva?

SÁRA Boldoggá tennél...

HI-SZEN De, tudod, nagyon szomorú história...

SÁRA Csak meséld!

HI-SZEN Hol is kezdjem, mégis, hol is lehetne elkezdni...

APA Vágj a dolgok közepébe!

HI-SZEN Hát jó. De hol van a dolgok közepe? Szóval, felébredtem, körülnéztem, s nem ismertem rá a tájra. Mindent jég borított, nem volt már fű, folyó, fa, már csak jég volt, mindenfelé jég...

2. jelenet *(amikor a világot elborította a jég)*

Szereplők: HI-SZEN, Gurkánamurgaimenienomidórémifászólátidó, hóember, jégpacsirta, pacsirta

(Hirtelen váltás, máris a jégtömbök, jéghegyek között vagyunk.)

HI-SZEN Anya, anya! Apa, Apa! Miért nem felel senki? Már egy hete hiába kereslek, hiába szölongatlak benneteket. Már egy hete nem jelentkeztek, nem jöttök, nem kerestek, és én sem talállak benneteket. Hol vagytok? Mihez kezdjek én nélkületek a világon. Szípoztam már, picsogtam már, sírtam már — olyan szomorú vagyok most, ha látnátok, meghasadna a szívetek! És nem is értem ezt a mostani világot. Éjjel-nappal ragyog fölöttünk a fehér Nap, fehér felettünk az ég. Mi történhetett? És senki sincs itt már hetek óta rajtam kívül. Segítsetek, szóljatok, feleljetek, gyertek el értem... olyan egyedül... jaj, ez meg kicsoda?

(Óriási állat közeleg feléje. Nem lehet eldönteni, sárkány-e, vagy medve, mamut, esetleg egy másik bolygóról idepottyant csodalény. Odacsúszkál a jégen a guruló madárhoz, egy darabig bámulja, azután sírva fakad.)

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ Nincs már senkim kerek e világon! Itt a jég, nem találok sem az anyukámat, sem az apukámat, itt a jég, hát most meg mit csináljak?

HI-SZEN Nohiszen! Ha ez a behemót még csak gyerek, mekkora lehet az apja?

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ Nekem nincs már senkim... úgy hiszem.

HI-SZEN Nekem sincs már, úgy hiszem.

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ És nem is nyafizol?

HI-SZEN Nem, én már kinyifogtam magamat.

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ Már én is a végén járok a pityergésnek. Mondd, téged hogy hívnak?

HI-SZEN Mit válaszoljak neked? Nálunk, a guruló madaraknál néhány millió évig nem adnak nevet. A névhez mindig tartozik valami. Viselőjének a böcsülete, jósága, tisztasága, vagy éppen gonoszsága, romlottsága. A guruló madarak csak akkor adnak nevet a gyermekeiknek, amikor kiderül már róluk, hogy milyenek. Kérdezheted, hogyan szólítottak akkor bennünket. Hát úgy, ahogy emlékeztek és emlékeztettek arra, amiben kitűntünk és amiben elmaradtunk. Például: “hé, te Összevisszacsipogó, gurulj le a vízmósba!”, vagy: “figyelj, te Szitaeszű, hozz magokat a nagy fenyők erdejéből!”, vagy “te Örökelcsavargó, kérlek, gyere haza addigra, mire a hegyek mögé lebukik a Nap!”. Szóval, ilyeneket mondtak. De én még nem tudom, hogy hívnak. Még nem kaptam nevet a felnőtt guruló madaraktól.

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ Én Gurkánamurgaimenienomidórémifászlátidó vagyok, az éneklő terimákonyádé.

HI-SZEN Örvendek, kedves terimákonyádé, azaz Gurkánamemimomomomámé...

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ Hagyd csak, ne fáradj! Elég, ha azt mondd nekem ezentúl: Barátom.

HI-SZEN No, barátom, akkor guruljunk valamerre!

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ Jól van, barátom, akkor guruljunk valamerre!

(Gurungálnak. Nevetnek, egymásra találnak. Az égből hatalmas hópelyhek hullanak alá, akkorák, hogy el kell ugrálniuk előlük, nehogy agyoncsapja, vagy betemesse őket valamelyik. Egyszerre előttük terem a hóember.)

HÓEMBER Mi van a kezemben?

HI-SZEN Nem tudom.

HÓEMBER Semmi. És mi van a másik kezemben?

HI-SZEN Azt sem tudom.

HÓEMBER Semmi. És mi van a fejemben?

HI-SZEN Tudom már, tudom! A fejedben sincs semmi.

HÓEMBER Micsoda? Szentelen! Kitekerem nyakadat, kitördelem karodat, kitépkedem lábadat... *(A feldühödött hóember üldözőbe veszi HI-SZEN-t. A madarat a szörnyeteg veszi védelmébe.)*

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ Hopp! *(Lefújja a hóember sapkáját.)* Piff! *(Lecsavarja a krumpliorrát, s elhajítja messzire.)* Huss! *(A hóember fut a kalapja és az orra után.)* *(Zajongva megjelennek a jégpacsirták.)*

HI-SZEN Nagyon nagy barátom, te is látod, amit én? Miféle madarak ezek?

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ Ezek? Ezek alighanem jégpacsirták.

HI-SZEN Jégpacsirták? És mit akarnak itt?

GURKÁNAMURGAIMENIENOMIDÓRÉMIFÁSZÓLÁTIDÓ Ezek a madarak nagyon jószándékúak. Hoznak nekünk enni, adnak nekünk inni. Meglátod, milyen rendesek a jégpacsirták.

(A jégpacsirták körülveszik őket, röpködnek, suhognak, szállnak. Az egyik meglöki HI-SZEN-t, aki ordítva zuhan bele egy jégszakadékba.)

HI-SZEN *(megint Sárának magyaráz, a szobában)* Tudod, akkor törött össze a gurulóművem. Hiszen sejtheted, az a szerkezet, amely a gurulásomat biztosította, mint a te szárnyad a repülést, a gyerekek lába a járást. Az ostoba pacsirtája! Én sokáig vártam, ücsörögtem a sötétben, hallottam a barátom panaszos üvöltését odafönt; sírt, jajgatott szegény. Sajnáltam ôt, de sajnáltam magamat is. Lám, nem csak elárvultam, de gurulásképtelen is lettem néhány nap leforgása alatt. Próbáltam gurulni, nem ment. Nem nagyon. Csak egy kicsit. Azóta is, egy kicsit gurulok, egy kicsit szökök, egy kicsit gurulok, egy kicsit szökök... ejnye, belezavarodtam. Egyszerre szárnyzuhogást hallottam a fejem felett.

(Most a jégveremben vagyunk, ragyognak a falak a derengésben.)

JÉGPACSIRTA Itt vagy-e? Élsz-e még?

HI-SZEN Hát persze, hogy élek. Ki vagy te, aki lemerészkedtél ilyen mély és sötét szakadékba?

JÉGPACSIRTA Az a pacsirta vagyok, aki véletlenül ide lelökött. Tehetek valamit érted?

HI-SZEN Az elsô, amit megtehetnél, ha már mindenképpen akarsz értem valamit tenni, hogy bocsánatot kérsz. De ezzel most ne foglalkozzunk túl sokat. Ami a fontosabb; hogy tudok innen kijutni? Inkább ezen törd a fejedet te is!

JÉGPACSIRTA Nem tudom, hogyan, látod, töröm a fejemet, mégsem jut eszembe semmi... *(Miközben beszél — énekel —, HI-SZEN lassan emelkedik felfelé.)*

HI-SZEN Figyelj csak, öregem! Nem lehetne hangosabb és vidámabb az éneked?

JÉGPACSIRTA Ilyenkor is van kedved viccelni? Elemészt a szomorúság, hogy bajba sodortalak...

HI-SZEN Dehogy és dehogy! Csak énekelj te szeleburdi madár! És éppen úgy énekelj, ahogy kértelek!

(Feljutnak a felszínre, mindenki boldog, táncol, örül. A jégpacsirta a jégpacsirták szokása szerint a jéghez veri a csőrét.)

HI-SZEN Hát te mit művelsz?

JÉGPACSIRTA Bánkódom. A jégpacsirták így bánkódnak. Vezekelek. Ne haragudj, kérlek, nem akartam, hogy bajod essék.

HI-SZEN Nem is haragudtam. Ne emészd magad! Gurulni ugyan már soha többé nem fogok magamtól, de repülni mostantól kezdve igen. Lásd, máris a levegőben vagyok. Amíg te énekelsz, én mindig repülök. Az éneken repülök. Egyszerűen felülök rá, s szállok, mint az... mint az igazi madarak — az éneken, pacsira.

JÉGPACSIRTA Hiszen ez nagyszerű! Akkor én mindig veled maradok mostantól fogva. És röptelek, keresztül-kasul a nagyvilágon. Ugye jó lesz? Na, akkor rajta! Tanulj repülni! Mert éneken utazás ide, éneken utazás oda, repülni meg kell mindenkinek tanulnia, aki a levegőben röpdös!

(Komikus jelenet következik: HI-SZEN repülni tanul. Bukdácsol, forog, sikoltozik, kacsázik, üvölt...)

(Ismét a szobában.)

APA Szomorú történet. De lenne nekem egy ötletem. Örökbe fogadlak, ha akarod.

HI-SZEN Akarnám, de nem jó.

SÁRA És velem mi lesz? Engem meg sem kérdezel? Elvégre mégiscsak én vagyok az igazi lányod! És akkor most örökbe akarsz mellé fogadni egy...

HI-SZEN Na látod! Tudtam én, hogy nem fog menni a dolog. Egyáltalán nem fog menni.

APA Ugyan! Sára majd meggondolja magát. Igaz, Sára?

SÁRA Igaz. Ne haragudj, apa... guruló madár... azt hiszem, önző voltam egy kicsit...

HI-SZEN Akkor sem fog menni. Túl fiatal vagy hozzám, Sára apja.

APA ÉN? Viccelsz velem? Én már negyvenhárom éves vagyok.

HI-SZEN Hát ez az. Én pedig harmincnégymillió-négy százhatvanhétezer-háromszázhuszonhét. Pár nap ide-oda...

SÁRA Az nagyon sok!

HI-SZEN Dehogy is! A guruló madarak megszámlálhatatlan sokáig élnek. Én még csak gyerek vagyok, ha gurulómadár-időszámítás szerint számolunk. Viszont, most a ti időszámításotok szerint kell számolnunk, ez annyit tesz, hogy legfeljebb én fogadhatlak téged örökbe. Nekem viszont nem gyerekre, hanem szülőre lenne szükségem. Bizonyára sok gondom lenne veled... Ne haragudj, de nem fogadlak örökbe.

APA A barátaid?

SÁRA Igaz is, vannak barátaid? Mindenkinek vannak barátaai...

HI-SZEN Két barátom is van. Kapi és Pipilló. Elveszítettem őket. Egyszerűen elvesztek. De nem szeretek erről beszélni. Jut eszembe, nincsenek véletlenül itt? Itt valahol, egy homályos sarokban... egy szék mögött megbújva... nagyon pajkosak ám... Pipilló! Kapi! Nem válaszolnak. Akkor nincsenek is itt. Mindegy. Amikor eszembe jutnak, a bánattól mindig elálmosodom. Majd mesélek róluk később. Most elfáradtam. *(Ásít.)* Alszom egy kicsit. *(Elalszik.)*

SÁRA Alszik. Milyen hirtelen aludt el! Olyan, mint egy puha, kicsi labda. Ha felébred, majd játszhattok együtt.

SÁRA Megsimogatom. Nem tudom megállni, hogy ne simogassam meg. Ne is próbálj megakadályozni...

SÁRA Látod... most meg felébresztetted...

HI-SZEN *(nagyot ásítva felébred)* Hm. Hány év telt el, mióta alszom?...

(Felhangzik a pacsirta hangja, majd megjelenik ő is a magasban. HI-SZEN emelkedni kezd, lassan, méltóságosan.)

HI-SZEN Na végre, megérkezett a barátom.

SÁRA És melyik? Kapi? Vagy Pipilló? Hol a barátod? Jé, hiszen te tudsz repülni!
Hol vannak hát a barátod?

HI-SZEN Hiszen itt van az orrod előtt. Nem látod? Már beszéltem neked róla...

APA (*a fejéhez kap*) Hát persze. A pacsirta!!!

HI-SZEN Igen, ô. Most már elhiszed, hogy igazat mondtam? Hogy tudok repülni?
Amikor a pacsirta énekelni kezd, felülök az énekére, s máris a magasban vagyok. Amíg
énekel, addig a levegôben tart. De most mennem kell... Meg kell a barátaimat találnom.
Hátha bajuk esett. Lehet, hogy szükségük van rám. Még látsz...

(Emelkedik, mind magasabbra és magasabbra, közben énekel. A szín lassan elsötétül.)

**Nem gurulok már, repülök,
énekedre most felülök
pacsirta barátom.
Bejárom a nagyvilágot,
vadlibák útján elszállok,
de mindig visszavágyom hozzád
drága Pipi és Kapilló!
S hozzátok sok piros képű,
hajatokat tépi fésű,
hozzátok, sok könnyen síró,
cipôjüket széjjelrúgó,
hozzátok sok futkározó,
iskolából intôt hozó,
hozzátok sok tintás kezű,
nyomotokban jár a derű,
hozzátok sok álmot író,
guruló madarat hívó
gyerekek!**

**Hiszen! nem gurulok már,
repülök!
Énekedre most felülök
pacsirta barátom.
Bejárom a nagyvilágot,
vadlibák útján elszállok —
s hogy mikor jövök
hozzád vissza?
Ha a szíved tiszta
megálmodod álmodban, hogy
mikor jövök vissza...**

3. jelenet *(melyben HI-SZEN-t labdának nézi három vásott tarka macska)*

Szereplők: HI-SZEN, Sára, Apa, pacsirta és három vásott tarkamacska

Apa az asztalánál ül. Megfordul, mesélni kezd. Később Sára sétál be a szobába, inntől kezdve neki mesél, a szoba elúszik, s átlépünk a mese valóságába.

APA Sára leányom persze sírva fakadt, amikor a kis vacak a magasba emelkedett. Visszajön, visszajön, hüppögte megállás nélkül. Hát persze, hogy visszajön. Bár bevallom, én magam sem hittem ebben. Vártunk, sokáig vártunk. De semmi jel. És én egyre jobban sajnáltam Sárát, aki olyan magányos lett ettől az időtől kezdve, hogy még a

kedvenc katicáját is elfelejtette megtornáztatni. Telt-múlt az idő, lehullottak az első havak, olyan fehér lett a világ, mint a libatollal hasasra tömött dunyha... Elhatároztam, nem várok tovább, megvígasztalom Sárát.

APA Sára! Képzeld, az éjjel meglátogatott bennünket HI-SZEN!

SÁRA (*odafut hozzá*) És most hol van?

APA El kellett mennie... tudod, nagyon sok a dolga... el kellett...

SÁRA Becsapott... megint elhagyott... nem is szeretem... utálok a guruló madarat... áruló...

APA De valamit itthagyt neked, valami nagyon fontosat...

SÁRA Mit hagyott itt?

APA Mesét hagyott, legalább egy tucat mesét hagyott itt neked.

SÁRA Hol vannak azok a mesék? Talán, ha elmondanád, nem kellene azt gondolnom, hogy a barátom egy közönséges... hazudozó... hol vannak a mesék?

APA (*a homlokára mutat*) Itt van, mind egy szálig.

SÁRA De hogyan lehet kivenni onnan őket?

APA Hát úgy, te mafla lány, hogy sorban elmesélem neked mindet!

SÁRA Mikor? Most?

APA Akár most. Melyikkel kezdjem?

SÁRA Hááát... A tizenharmadikkal.

APA A tizenharmadikkal éppen? Hm. Lássuk csak. Melyik is a tizenharmadik? Megvan! A három vásott tarka macska... Na, hol is kezdjem... Szóval, emelkedett, emelkedett HI-SZEN a pacsirta dalán, repültek, szálltak...

(*A levegőben. Repülés közben beszélget Hi-Szen és a pacsirta. Vetített tájak, háztetők, tornyok.*)

HI-SZEN Ideje ám, hogy megjöttél! Újabbán elkalandozol, és én ezt nem szeretem.

PACSIRTA Csak alig egy-két órája...

HI-SZEN Alig egy-két órája... Az történt ugyanis, hogy majdnem örökbe fogadtak, de nem is, majdnem én fogadtam örökbe egy embert, és képzeld, ha örökbe fogadom, hirtelen lett volna egy unokám is, mert annak az illetőnek, akit örökbe fogadtam, van egy Sára nevű lánya, de mit érdekel ez téged, te csak csavarogsz, csak csavarogsz.

PACSIRTA Nem csavarogtam. Csak...

HI-SZEN Azt hiszem, te nem érted, milyen szerencséd van velem? Hiszen téged csak miattam találtak ki, hogy engem fölemelj. Különbén semmi értelme az összevissza dalolásodnak, komám. Csicsereghetnél a vakvilágba. Az a dolgod, hogy engem utaztass, s nem az, hogy csavarogj. Világos? ...

PACSIRTA Hálátlan, beképzelt madár vagy, tudod! Nem érdemled meg, hogy az énekemen utaztatlak... *(A pacsirta-ének elhallgat.)*

HI-SZEN Hé te, ne lazálj, jaj, énekelj, különben lezuhanok, énekelj, könyörgöm, nem kell mindenem megsértődöd...nem szidlak meg máskor, héééééééééééé...

(Egy homokbucka tetejére huppan.)

HI-SZEN Ez a pacsirta, sajnos, nem érti a tréfát. Mindegy. Megleszek nélküle. Csak unalmas itt egy kicsit. *(Nagyokat pislog, majd elalszik.)*

(Három macska érkezik, irgalmatlanul püfölik egymást. Az egyik észreveszi a a guruló madarat, örömeiben nagyot rikkant. Odafut hozzá, belerúg, a madár fölrepül a magasba.)

HI-SZEN A durvaság és a jóság egymással összeférhetetlenek. Aki tehát ezt a gyalázatosságot elkövette velem, az gonosz, és nem méltó a szeretetemre.

(A macskák körülveszik, egymásnak rugdossák, focizni kezdenek vele.)

CIRMOS MACSKA *(közvetít)* Fekete macska ördögös cselekkkel verekszi előre magát sárga macska kapuja elé, de sárga macska szerel, átemeli a labdát a cirmoson, micsoda csel, kedves nézőink, micsoda csel, ellenállhatatlan ma a mi sárgánk, de a fekete sem rest, becsúszik, bedobás, sárga macska bedobja a labdát, fekete óriásit rúg bele... de it hallok... kedves nézők, ez a labda beszél... mi több, elég hangosan beszél...

HI-SZEN Hé, ti engem labdának néztetek! Álljunk csak meg egy pillanatra, pajtikáim, itt valami tévedés van...

FEKETE MACSKA Hol van itt tévedés?

HI-SZEN Én nem vagyok labda, nagyokos, ott van a tévedés.

CIRMOS MACSKA Ha nem vagy labda, akkor mi a fene vagy?

HI-SZEN (*méltósággal*) Madár vagyok, *kérlek*.

CIRMOS MACSKA Annál jobb, *kérlek*, mert ha madár vagy, *kérlek*, akkor mi most megesszünk téged, *kérlek*.

HI-SZEN Eszed te az eszed tokját! Szégyelld magad, te ványadt, szemtelen ragadozó!

CIRMOS MACSKA Ragadozó? Mit jelent az, hogy ragadozó?

HI-SZEN Hiszen láttam én rögtön, hogy teljesen műveletlenek vagytok. A ragadozó olyan állat, amelyik hússal él. És azért, hogy húshoz jusson, ravasz és primitív módon lesben áll, s a nála gyengébb állatokat csapdába ejti, megnyúvasztja, majd megessi. Szóval, így ragadozik. Mivelhogy megragadozza...

CIRMOS MACSKA Mit jelent az, hogy ravasz és primitív?

HI-SZEN Ravasz a róka... (*a macskák ész nélkül háromfelé szaladnak*) hé, hová szaladtok? Hiszen még el sem kezdtem a mondókámat! Gyertek vissza, nincs itt semmiféle róka, azt csak úgy mondtam. (*A macskák fölborzolódt szőrrel visszaszivárognak.*) Na, hol is tartottam? Szóval azt, hogy mi a ravaszság, ezek szerint megbeszéltük. Következik a primitív szó. (*A macskák szeme egyet villan.*) Primitív az, szóval, hiszen értitek, na, primitív az, aki primitív. (*A macskák szeme ismét megvillan.*) Primitív tehát az, aki nem tud viselkedni. Például, aki belerúg egy rendkívül bölcs guruló madárba, amikor az a homokbucka tetején szundikál.

SÁRGA MACSKA Tehát én primitív vagyok.

HI-SZEN Az attól függ. Te rúgtál belém?

SÁRGA MACSKA Nem akartam, ne haragudj.

HI-SZEN (*mérgesen*) Tehát te rúgtál belém!

SÁRGA MACSKA (*küszködve*) Nem én rúgtam beléd.

HI-SZEN Akkor meg ki volt? Halljam! Tudni akarom, ki volt!

(*A három macska szeme megint összevillan.*)

SÁRGA MACSKA (*rámutat a feketére*) Ő volt.

FEKETE MACSKA Én? Én nem. A cirmos volt.

CIRMOS MACSKA Nem szégyelled magad? Hiszen láttad, hogy a fekete rúgott bele.

FEKETE MACSKA Hazudsz!

SÁRGA MACSKA Te hazudsz!

CIRMOS MACSKA Te hazudsz!

HI-SZEN (*megszeppenve figyeli őket*) A durvaság nem vezet sohasem jóra. Lám, ha a macskák nem rugdosnak belém, most békésen beszélgethelnék a világ dolgairól. De belém rúgtak. Ez a három macska ezek szerint gonosz. Megérdemlik a sorsukat, csak hadd püföljék egymást.

**Három csacska macska,
Egymást agyon csapja,
tépi, nyüvi, cibálja,
a másik szemét kivájja,
elszakadt a harmadik bundája...**

**Aj, jaj, jaj,
nagy a baj,
három macska
éles fogát
e küzdelemben ott hagyhatja...**

(*A macskák az ének alatt vehemensen püfölik egymást.*)

HI-SZEN Lám, itt van ez a három macska. Rossz a lelkiismeretük, s ahelyett, hogy rendbe tennék, egymásnak esnek. Legjobb, ha aki a hibát követett el, beismeri azt. Attól, hogy beismeri, még lehet jó ember. Vagy jó macska. Esetleg guruló madár, bár a guruló madarak soha nem követnek el hibát, hiszen itt vagyok én, az egyetlen élő példa, aki soha nem követ el hibát, aki tökéletes...

SÁRGA MACSKA *(megállítja a verekedőket)* Állj! Miért pofozzuk mi itt egymást?

CIRMOS MACSKA Állj! Miért rugdaljuk itt egymást?

FEKETE MACSKA Áll! Miért harapdáljuk mi itt egymás bundáját?

EGYÜTT Állj! Mi barátok vagyunk. Miért veszekszünk?

HI-SZEN Ujujujjjjjjj! Jöhetne már a pacsirta! Rosszat sejtek...

FEKETE MACSKA Uraim, bennünket itt átverték. Ahelyett, hogy megbüntetnének ezt a tollas gombócot, egymást tépjük.

CIRMOS MACSKA Egymást ütjük...

SÁRGA MACSKA Egymást rugdaljuk...

HI-SZEN Ha három gonosz macska összefog, háromszorosan lesz gonoszabb. Rosszat sejtek...

SÁRGA MACSKA Üssük a bajkeverőt!

CIRMOS MACSKA Rúgjuk a felbujtót!

FEKETE MACSKA Tépjük a betolakodót!

(A három macska egyszerre veti magát HI-SZEN-re , s a madárnak ez a szerencséje. Valamelyik macska úgy meglöki, hogy belepottyan egy gödörbe.)

CIRMOS MACSKA Hova lett?

FEKETE MACSKA Eltűnt, mintha a föld nyelte volna el.

SÁRGA MACSKA Valóban a föld alá tűnt el. Ide pottyant ni, ebbe a gödörbe.

Most lent kucorog, és rettentően meg van ijedve, az ebadta.

CIRMOS MACSKA Valakinek le kellene ugrania érte.

FEKETE MACSKA Te vagy a legügyesebb, ugorj le te.

SÁRGA MACSKA Inkább szerzek egy létrát.

(Eliramodik, s máris egy létrával tér vissza. Leeresztik a létrát a gödörbe, sorban leereszkednek.)

HI-SZEN *(csak a hangját halljuk lentről)* A gonosz macskák most kikSÁRAnak a gödörből, belémrúgnak, megkarmolnak, szétpofoznak, felfalnak, jaj, nincs aki segítsen, nincs aki segítsen...

(A magasból felhangzik a pacsirta dallama. HI-SZEN kiemelkedik a gödörből, emelkedik, emelkedik, közben megjön a hangja.)

HI-SZEN Uraim, uraim, vonják le a tanulságokat Aki durva, az gonosz. Aki gonosz, az primitív. Aki primitív, az így jár, mint önök, macskaurak. Mert a jóság mindig talál kiutat a veszélyből, a jót nem lehet elpusztítani. Lám, itt repülök dicsőségesen, hiába az önök gonosz módszerei, eszközei, hogy egyebeket már ne is mondjak..

(A macskák dühösen kezdik el pofozni egymást. Közben felhangzik a guruló madár indulója.)

**Nem gurulok már, repülök,
énekedre most felülök
pacsirta barátom.
Bejárom a nagyvilágot,
vadlibák útján elszállok,
de mindig visszavágyom hozzád
drága Pipi és Kapilló!
S hozzátok sok piros képű,
hajatokat tépi fésű,
hozzátok, sok könnyen síró,
cipőjüket széjjelrúgó,
hozzátok sok futkározó,
iskolából intôt hozó,**

hozzátok sok tintás kezű,
nyomotokban jár a derű,
hozzátok sok álmot író,
guruló madarat hívó
gyerekek!
Hiszen! nem gurulok már,
repülök!
Énekedre most felülök
pacsirta barátom... (a dallam elhalkul)

4. jelenet (melyben találkozunk a tengerben lakó kis és nagy szörnyetegekkel)

Szereplők: HI-SZEN, pacsirta, delfin, bálna, muréna, csigák, rák, csikóhal, fehér cápa

Vetített kép előtt repül HI-SZEN és a pacsirta. Városokat látunk, jéggel borított hegyeket, tájakat, végül megpillantjuk a tengert.

HI-SZEN Ejha! Mi ez a nagy kék, vagy zöld, helyenként sárga, amely alattunk kezdődik el és a végtelen messzeségben ér véget?

PACSIRTA Ez a tenger, HI-SZEN.

HI-SZEN A tenger nagy víz. Hallottam már róla. Nagyon sok kis és nagy szörnyeteg él a tengerben.

PACSIRTA Ó, nem szörnyetegek ôk, nem ám. Ugyanolyan élőlények, mint a szárazföldön élők, csak az a különbség, hogy a vizeket lakják.

HI-SZEN És sohasem fáznak meg?

PACSIRTA Miért fáznának meg?

HI-SZEN És van fürdőnadrágjuk?

PACSIRTA Ez engem fel akar bosszantani. Jusst sem válaszolok.

HI-SZEN És hol van az úszómester?

PACSIRTA Miféle úszómester?

HI-SZEN Hát az, aki megakadályozza, hogy vízbe fúljanak a halak. Hiszen, ahol víz van, ott úszni is szoktak, az úszók közül azonban nem tud mindenki úszni. Namármost, aki nem tud jól úszni, csak szeret, komoly veszélyeknek van kitéve. Például jön egy nagy hullám, megbillenti...

PACSIRTA Úgy látom, téged nem billentettek eléggé fenéken a macskák!

HI-SZEN Valami baj van?

PACSIRTA Az a baj, hogy te összevissza fecsegsz folyton, és ezzel felidegesítesz engem.

HI-SZEN Még hogy én fecsegek! Szóval én fecsegek. Hát vedd tudomásul, te buta pacsirta, hogy buta vagy, buta pacsirta egyenesen, olyan buta, mint egy napon felejtett hintaló. És ronda is vagy, nincs egyetlen olyan piros tollad sem, amilyen nekem...

PACSIRTA De van szárnyam.

HI-SZEN Nagy dolog. És mit érsz a vacak szárnyaiddal?

PACSIRTA Majd meglátod... *(Váratlanul elhallgat az éneke, a madár zuhanni kezd.)*

HI-SZEN Csak vicceltem, te vagy a leggyönyörűbb madár, akit valaha is láttam. Hiszen nem is tudok úszni... Mi lesz velem? És ha belefulladás miatt az ostoba pacsirta miatt a vízbe?

(A guruló madár a bálna hátára pottyan, de ezt a néző egyelőre nem tudhatja.)

HI-SZEN Na mi ez, semmi csobbanás? Ha nincs csobbanás, akkor nincs csobbanás. Nézzük meg új hazánkat. Nem túl nagy, mégis egész kellemes. Jó lenne tudni, úszik-e, vagy a tenger hullámszik körülötte. *(Váratlanul gejzír tör fel a "sziget" orrából.)*

HI-SZEN Jé, szökőkút!

(A fröcskölés váratlanul gyorsan abbamarad.)

HI-SZEN Ó, csak ennyi volt? Milyen szerencsétlenség, hogy pont egy olyan szigetre pottyantam, ahol egészen hitvány szökőkutak vannak.

(Ismét fúj az állat, gejzír tör a magasba.)

HI-SZEN Ezt hívjuk periodikus ismétlődésnek. Bár ilyenről még nem hallottam eddig. Akkor pedig honnan tudok róla? Lehet, hogy én tényleg mindent tudok?

(Delfin vetik fel magukat a közelükben.)

DELFINEK **Ugrok, pörgök forgok, szállok,
vizek artistája vagyok,
ugrok, lásd, és nincs is lábam,
szárnyak nélkül is szárnyalok.**

**Egész nap csak játszom,
játszom, kacarászom,
ne vess, hogy ha mellettem vagy,
ne vidd el az álmom...**

**Ugrok, pörgök forgok, szállok,
vizek artistája vagyok,
ugrok, lásd, és nincs is lábam,
szárnyak nélkül is szárnyalok**

HI-SZEN Hé, te, táncoló, éneklő hal, kik vagy?

DELFIN Delfinek vagyok, a tenger bohóca és akrobatája. Te pedig, aki a bálna hátán lovagolsz, HI-SZEN vagy, a guruló madár.

HI-SZEN Honnan ismertek?

DELFIN A szüleim kiskoromban nagyon sokat beszéltek rólad. Szóval, pont egy olyan tollas gombócról, amilyen te vagy. Ugye, árva vagy, ha jól emlékszem...

(Nincs ideje a válaszra, a bálna merülni kezd. S merülünk vele mi is, le, a víz alatti világba. Homály, mely lassan kivilágosodik, mindenféle víz alatti csoda lebeg el a bálna hátáról közben lecsusszant HI-SZEN mellett.)

HI-SZEN Ó, ha ezt Kapi és Pipilló látná... De milyen furcsa, nem fulladtam meg a víz alatt. Ezek szerint, a guruló madarak vízben is tudnak élni. Ebből az következik tehát, hogy hároméltűek. Vízben, szárazon, levegőben...

MURÉNA Hé, gombóc, tágulj az utamból, ha kedves az életed!

HI-SZEN Miért vagyok én az utadban, te nagy bamba állat? Nem elég nagy a tenger?

MURÉNA Én nem nagy bamba állat vagyok, én a muréna vagyok.

HI-SZEN Akkor jó lesz odébbállni, rólad már hallottam, s nem túl jókat, mogorva barátom.

(Odébbáll a rákok és csigák közé.)

CSIGA1 Ilyen halat se láttam még életemben...

CSIGA2 Tollas hal... haha... tolla van, de uszonya persze nincs. Divatol a drága.

RÁK Majd én megnyírom a gyönyörű tollait. Engedjete csak a közelébe!

HI-SZEN Álljon meg a menet! Szó sem lehet fodrászati akcióról. Viselkedjete úgy, ahogy a vendégjog szerint velem viselkednetek kell.

RÁK (röhög) Mi az a vendégjog? Én egyetlen jogot ismerek, az ollóim jogát. Van merszed kétségbe vonni ezt?

HI-SZEN Hiszen ti azt sem tudjátok, mi az a vendég! Érthető is, ilyen mélységbe — rajtam kívül — természetesen, nem merészkedik idegen. Vendég az a személy, aki nem ott él, ahol te, s ellátogat hozzád. Elmondja neked, hogy milyen náluk az élet. Te pedig ezért kimondottan hálás vagy, mert egy csomó érdekes dolgot megtudsz olyan helyekről, ahol még sohasem jártál, s meglehet, hogy soha nem is fogsz. Jutalmul étellel, itallal kínálad, jóltartod...

RÁK Sok a szöveg. Ez a vendégjog?

HI-SZEN Nem, a vendégjog egy ehhez kapcsolódó fogalom. A vendéget megilleti az udvariasság, a kényelem, a nyugalom... te rák, mi történt veled?

(A rák sebesen közeledik feléje, csattogtatja az ollóját.)

HI-SZEN Bolond ez Hátrafelé mozog. Az is lehet, hogy berúgott...

CSIGA Bolondnak nem bolond, és inni sem iszik soha, de azt mondom, menekülnöd kéne, mert aligha marad valami a tolladból, ha az öreg rák neked fog. Amikor háttal közlekedik, különösen mérges. S mert mindig háttal közeledik, mindig nagyon mérges. Te, ha valakit ez elkezd nyírni, azon se szôr, se pikkely, de még toll sem marad.

HI-SZEN De hiszen ez már nagyon közel van. Meg fog zabálni azokkal a rettenetes nagy vörös ollóival.

RÁK De meg ám, pajtikám. Mint a pinty.

HI-SZEN Mint a pinty? A pinty az egy madár. Én is madár vagyok, de nem vagyok pinty. Te engem alighanem összekeversz valakivel...

RÁK Még hogy én összekeverlek! Dehogy és dehogy. Most búcsúzz el szépen attól a hetyke kis piros tollacskádon ott a kobakod tetején, te kevély fejes-lábas

HI-SZEN Tudod kivel szemtelenkedj, te öntelt, felpuffandt, piros hólyag... mindjárt itt lesznek a barátaim, Pipilló és Kapi, és úgy az ollódra csapnak... de úgy ám..

RÁK Hiszi a piszi. No, csak jöjjenek, legfeljebb azokat is összeszabdalom... Na, mutasd csak azt a piros tollat...

HI-SZEN Hé! Viszed innen ezeket a rusnya ollóidat... nem visz... hé... segítség... Kapi! Pipilló! Pacsirta... Sára... Apaaaa....

CSIKÓHAL Pattanj a hátamra, pajtás, különben tényleg véged...

HI-SZEN Nem tudok felugrani a hátadra, mert nincsen lábam, és nem tudok megkapaszkodni a sörényedben, mert nincsen kezem.

CSIGA Várj, segíték, nem olyan bonyolult ez, mint ahogy te gondold.

(Felsegíti a guruló madarat a csikóhal hátára, ellebegnek az ollóját dühösen csattogató rák elől. Újabb tengeri utazás kezdődik. Medúzák, pöttyös, csíkos, világító halak, polipok, tengeri kígyók, sünök, tengeri borjak, minden, ami elképzelhető a tenger alatt... — vetítés és bábok —)

CSIKÓHAL Megérkeztünk, kicsi gazdám. *(HI-SZEN-t legurítja a hátáról egy kôre.)*

Nekem mennem kell a dolgomra. Nagyon sok fuvar van még előjegyezve mára. Hanem, te csak vigyázz magadra, nem szoktad a tenger birodalmát. Nem rossz állat ám az öreg rák sem, hidd el! Csak szerelmese a szakmájának: nyír, nyír, minden kiálló szôrt, uszonyvéget, csálé pikkelyt azonnal lenyír.

HI-SZEN Köszönöm a szállítást, jó csikóhal. Hanem, gondban vagyok nagyon. Nem tudom, hogyan meghálálni a jószágodat, hiszen egyetlen halpénzem sincs.

CSIKÓHAL Rá se ránts! Ha éppenséggel tudni akarod, a legnagyobb fizetség számomra az, hogy megmutathattam neked lakóhelyemet, a tengert. Mert nagyon büszke vagyok ám arra, hogy itt élek. Ugye, te is büszke vagy a hazádra.

HI-SZEN Hm. Hát, igen... De errôl most nem akarok beszélni.

CSIKÓHAL Érezd magad jól nálunk, HI-SZEN, s ne feledd, itt is vannak már barátaid. És ne feledkezz meg arról, óvatosnak kell lenned. A környéken garázdálkodik a vérszomjas fehér cápa. Ő nem ismer kegyelmet, szörnyű, gonosz és szörnyen kegyetlen.

HI-SZEN Nohiszen! Hé, hova lettél? Na, ez jól eltűnt. Mit fogok most itt kezdeni egyedül? Ilyen mélybe még a pacsirta dala sem hatol le... Úszni pedig nem tudok, ahogy repülni sem tudok. Hiszen ha tudnék! Naná, de nem tudok.

**Milyen különös itt a tenger mélyén
magányosan, elhagyatva,
varázslatos ez a világ,
szívem mégis elszorítja
valami... de micsoda?**

**Csodát halmoz itt csodára a mélység,
elvágyódom mégis innen,
Kapi, Sára és Pipilló,
közelemben senki sincsen —
vajon mit csináltok most?**

Eh, semmi értelme a kesergésnek. Válasszuk tehát a legkézenfekvőbb megoldást — alszom egy jót.

(Alig alszik el, megjelenik a félelmetes fehér cápa. Odasiklik az alvó madár mellé, elérzékenyül.)

FEHÉR CÁPA Milyen kedves kis jószág! És milyen ártatlanul alszik itt. Nem is gondolja, milyen nagy veszély fenyegeti. Az ám, miféle veszély? Ja, persze, a fehér cápa. Eszem tokja, hát a fehér cápa meg én vagyok. Akkor nem fenyegetheti semmi. Mert én éppen — micsoda szerencse —, jóllaktam az előbb. Meg fogom védeni, nehogy valamelyik erre kóborló-vadászó hal zsákmánynak nézze és befalja. Úgyse csináltam még életemben ilyesmit.

(Odaheveredik a kô mellé, amelyen HI-SZEN alszik. A madár nemsokára felébred, szörnyen megijed.)

HI-SZEN Jaj! Hiszen ez egy cápa! Jaj, hiszen ez nem is akármilyen cápa, ez a fehér cápa! Jaj, segítség, emberek, állatok, halak, csigák, rákok, bogarak, muréna barátom, segítség!

FEHÉR CÁPA *(kedvesen)* Hát felébredtél?

HI-SZEN Remélem, nem. Remélem, csak álmodlak. Van szerencsém bemutatkozni: álmomban is én vagyok HI-SZEN, a guruló madár. Bőkj meg az orroddal kicsit, kérlek, hogy tudjam, alszom-e. *(A cápa megböki.)* Ez tényleg megbökött. Akkor pedig... jaj, nem alszom. Ha nem alszom, ébren vagyok. Ha ébren vagyok, akkor nagy bajban vagyok. Ettél volna meg inkább álmomban, te vérengző szörnyeteg! Hát van neked szíved? Hát nem szégyelled te magadat? Halálra ijesztettél.

FEHÉR CÁPA Igazán ne haragudj, nem akartalak megijeszteni. Arról pedig, hogy ilyen szörnyen ijesztô a külsôm, hidd el, én nem tehetek. És különben is azonnal elfakadok sírva.

HI-SZEN Nem is olyan szörnyû a te külsôd, pajtikám. Láttam én már nálad rondább alakot is. Na, fel a fejjel! Ne, annyira azért ne, a végén még bekapsz. Különben egészen szép, áramvonalas a felöltôd. Van benned valami nemes elegancia, tartás, méltóság...

FEHÉR CÁPA De jó, hogy ezt mondod. Nekem még senki sem mondott ilyen szépeket.

HI-SZEN Hanem, miért tartanak téged vérengzô fenevadnak?

FEHÉR CÁPA Nem tudom, nem is tudom. Talán azért, mert egy kissé falánk vagyok.

HI-SZEN Kapi is falánk, mégsem tartja senki fenevadnak.

FEHÉR CÁPA Ki az a Kapi, ha szabad érdeklôdnöm?

HI-SZEN Kapi az Kapi, egyébként ô az én barátom. Legközelebb majd mesélek róla.. Miért vagy tehát fenevad? Még mindig nem mondtad el.

HI-SZEN Mert folyton éhes vagyok. És megeszem a kisebb halakat. De hát — enni kell. Mikor éhes vagyok, nem tudok uralkodni magamon. Olyankor eszek.

És most éhes vagy?

FEHÉR CÁPA Kezdek éhes lenni.

HI-SZEN (*magában beszél*) Na, ez komoly probléma. Ha a cápa nem tud parancsolni a gyomrának, bizony könnyen előfordulhat, hogy engem is befal. Noha fél fogára se lennék elég. Mit a fél fogára, még tömésnek is kevés lennék a legkisebb fogába... (*fennhangon*)

Mondd, cápa barátom, nem akarsz egy kicsit megutaztatni engem?

FEHÉR CÁPA A legnagyobb örömmel. Merre akarsz utazni?

HI-SZEN Fölfelé!

(*A cápa fogai közé ragadja, úszik vele fölfelé.*)

HI-SZEN Nem is vagy te olyan gonosz állat, mint azt sokan gondolják. Lám, milyen óvatosan tartasz a fogaid között. Egyébként is, csak akkor vagy vérengző, amikor éhes vagy. Tehetsz te arról, hogy falánknak születnél? Nem tehetsz. Ha mindig lenne ennivalód, szelídebb volnál a kárászoknál, akik bárgyún mosolyogva lebegnek a tavak mélyén.

FEHÉR CÁPA Kezdek éhes lenni!

HI-SZEN Csak gyorsan, ússz gyorsabban, hadd látom, milyen gyorsan úszik egy ilyen óriási cápa!

HALAK *(ijedten rebbennek szét az útjukból)* Jaj, a fehér cápa... jaj, a vérengző fenevad... jaj, menekülünk, menekülünk, menekülünk... a cápa éhes... a cápa vadászni indul...

FEHÉR CÁPA Valóban. Kezdek nagyon éhes lenni.

HI-SZEN Csak ússz szaporán, szaporábban, így soha nem érünk fel!

(Elérik a felszínt. Két-három fürdőző a háromszögletű uszony láttán riadtan menekül ki a vízből; sikongatnak.)

FEHÉR CÁPA Éhes vagyok. *(Mérgében nagyot fúj, HI-SZEN kirepül a fogai közül, egyenesen a delfin orrára pottyan.)*

DELFIN No, pajtikám, megint találkoztunk? Hogy tetszett a tenger?

FEHÉR CÁPA Megállj! Az a kis tollas az enyém.

DELFIN Ez a kis tollas csak saját magáé. Különben is a barátom. Jobban teszed, ha békén hagyod, s keresel magadnak más ennivalót.

FEHÉR CÁPA Hiszen én csak játszani akartam vele... kicsit kergetőzni... tőlem mindenki fél, ő lett volna az egyetlen barátom. Engem senki se szeret... *(Sírva fakad)*

HI-SZEN Milyen magányos a világ! Cápa, fehér cápa, te aranyos és kedves állat vagy. És köszönöm, hogy felkínáltad a barátságodat. Csak tudod, amikor éhes vagy, nem tudsz parancsolni magadnak. S képzeld, ha egyszer, fene nagy éhségedből származó falánkságodnak engedve megennéd a te kis barátodat, mi lenne akkor! Tudom, utána bánatodban megszakadna az az áldott jó szíved.

FEHÉR CÁPA Meg-meg. Úgyhogy, inkább tényleg útnak indulok lefelé.
Találkozunk még?

HI-SZEN Ha nem, akkor is tudd, él a világon valaki, aki a te hűséges barátod. Jó? De most már ideje visszafordulnod, még kárt tesznek a frakkodban a kövek vagy az emberek.

FEHÉR CÁPA Visszavárlak, drága egyetlen guruló barátom, HI-SZEN! (*Nagyot csobban a víz, s a cápa eltűnik.*)

DELFIN Te hiszel ennek a szönyetegnek?

HI-SZEN Hiszek hát. Hiszen jólelkű ô, csak az a baja, hogy kiközösítik a tenger állatai. Te is, amint észrevettem, ne is tagadd! Elvadítjátok magatoktól, így nem tudja, milyen érzés a szeretet, szeretetet adni és kapni. S ha nem tudod szeretetedet átadni másoknak, olyan sok gyűlik össze benned, hogy már csak rombolni tudsz vele. De árudd már el nekem, te miért nem félsz a cápától?

DELFIN A delfinek nem félnek. Látod, a cápa fél tőlünk, s azért, mert mi mindig derűsek, vidámak, jók és segítőkészek vagyunk. (*Közben felhangzik a pacsirta éneke. HI-SZEN felemelkedik a delfin orráról a levegőbe.*)

HI-SZEN Hát itt vagy?! De örülök neked!

DELFIN Éljen boldogul, HI-SZEN! (*Villámgyorsan lemerül a delfin is.*)

HI-SZEN Tudod, kedves delfin... hm, ez is eltűnt. Ezek már mind ilyenek. Mire belemelegednének a beszélgetésbe, máris lemerülnek a mélybe. Ki vagyok én a vízből velük!

Nem gurulok már, repülök,
énekedre most felülök
pacsirta barátom.
Bejárom a nagyvilágot,
vadlibák útján elszállok,
de mindig visszavágyom hozzád
drága Pipi és Kapilló!
S hozzátok sok piros képű,
hajatokat tépi fésű,
hozzátok, sok könnyen síró,
cipőjüket széjjelrúgó,
hozzátok sok futkározó,
iskolából intôt hozó,
hozzátok sok tintás kezű,
nyomotokban jár a derű,
hozzátok sok álmot író,
guruló madarat hívó
gyerekek!
Hiszen! nem gurulok már,
repülök!
Énekedre most felülök
pacsirta barátom... (a dallam elhalkul)

5. jelenet (melyben HI-SZEN megleckézteti a beképzelt papagájt)

Szereplők: Sára, Apa, HI-SZEN, pacsirta, PAPAGÁJ, kockás inges kígyó, üreginyúl, narancsfakukac, vadmacskák, narancsfa, SÁRA, Sára

(Sára a hintaszékben, apa mögötte áll, ringatja. Mesél.)

APA Hát, ezt megúsza a barátunk.

SÁRA Milyen jó lehet neki. Utazik, csak utazik... Szerinted miért utazik annyit? Miért nem tud a fenekén megmaradni?

APA Te nem is sejtéd?

SÁRA Mert dilingós, azért.

APA Micsoda?

SÁRA Semmi, semmi. Csak úgy néha rámjön... tudod... egyébként van egy olyan érzésem, te nagyon megkedvelted ezt a madarat, vagy micsodát... hogy olyan okos... szellemes, művelt... talán túlságosan is...

APA Ugyan, Sára, csak nem képzeled...

SÁRA Nem képzelem. Mesélj tovább, kérlek.

APA Rendben van. Barátaink tehát repültek tovább, tovább...

(Ismét városok, hegycsúcsok, tájak a vásznon. Egy darabig némán repülnek.)

PACSIRTA Miért hallgatsz, HI-SZEN?

HI-SZEN Gondolkodom. Az ember nem minden nap találkozik cápákkal, csikóhalakkal, villámló kék delfinekkal, rákokkal, murénákkal — szóval a tenger kis és nagy szörnyetegeivel. Látod, még aludni se tudok.

PACSIRTA Ez pedig nagy szó egy ilyen lusta madárnál, amilyen te vagy.

HI-SZEN Na, jobb lesz, ha nem sértegetsz, megértetted?

PACSIRTA Én nem sértegetlek, én csak közlöm veled az igazságot.

HI-SZEN Ne közölj te velem semmiféle igazságot! Törôdj a magad dolgával, különben is zavar a kornyikálásod, unlak, szeretnék már leszállni és körülnézni egy kicsit ezen a szép tájon.

PACSIRTA Kérlek! Ám figyelmeztetek, én nem vagyok kockás légi taxi, hogy rendelkez velem! Itt állj meg, ott fordulj jobbra... Hát persze, megteszek én mindent, csak egyszer is mondanád, hogy köszönöm, te neveletlen... (*Elhallgat a pacsirta dallama, a guruló madár lezuhan egy narancsfá tetejére.*)

PAPAGÁJ Jé, egy szürke narancs, piros csíkkal. Hű, de gusztustalan vagy, cimbora!

HI-SZEN (*magában*) Nohiszen! Ki beszél itt ilyen ostobaságokat? (*Meglátja az ág végén himbálózó kék-sárga-zöld-lila-mindenszínű kevély madarat.*) Szóval te vagy az! Na megállj, majd adok én neked leszólni az öltözékemet! (*Fennhangon.*) Hé, tolvaj, mit loptál?

PAPAGÁJ Tessék? Nem értem kristálytisztán mit mondtál, szürke narancs.

HI-SZEN Azt kérdeztem, tolvaj szarka, mit loptál?

PAPAGÁJ Kihez beszélsz, hékás?

HI-SZEN Éppen hogy hozzád, hékás.

PAPAGÁJ Nem látsz a szemedtől, hékás? Nem látod, hogy én egy gyönyörű

PAPAGÁJ vagyok, hékás?

HI-SZEN Nem látom, hékás. De mondhatom, különös papagáj lehetsz, hogy éppen úgy nézel ki, mint egy szarka. A szarkák fajtájából is a legkopottabbak közül való. Talán csak nem álarcosbálba készülsz, hogy így elváltoztattad magadat?

PAPAGÁJ Te viccelsz. Az nem lehet, hogy én... egyszerűen lehetetlen...

HI-SZEN Éppenséggel lehet. Hiszen én már nagyon sokszor hallottam olyan papagájokról, akik szarkává változtak. Énekelj csak valamit! Hadd vegyem fülügyre a hangodat!

PAPAGÁJ **Én vagyok a legszebb
kerek e világon,**

HI-SZEN Látod, látod. Itt van az egyik legfontosabb bizonyíték. Hiszen én ezer színben pompázó paradicsommadár vagyok.

PAPAGÁJ Te!?! Meg kell szakadnom a röhögéstől. Te nem is vagy madár.

HI-SZEN Korán nevensz, pajtikám. Ha jó lenne a szemed, látnád páratlan színeimet, gyönyörű, királyi alakomat, hosszú, szétterjesztett farktollamat...

PAPAGÁJ (*győz benne a hiúság, a torkát köszörülgeti*) Csak vicceltem. Te meg nem érted a tréfát. Rögtön láttam, amikor iderepültél a narancsfára, hogy a legszebb paradicsommadár vagy, akit valaha a hátán hordott a föld. Olyan szemem van nekem, pajtás, mint a sasnak. Szépséged miatt ezentúl a barátomnak tekintelek. Mi, szépségek, tartsunk össze! (*Egy kockás inges kígyót pillant meg a fa alatt, aki épp egy pockot búvól a tekintetével.*) Kockás inges kígyó, nézd meg az új barátomat! Ő a paradicsommadár.

KÍGYÓ Bolond lyukból bolond ssssszél fúj. Elvette az essssszedet a hőség. Még hogy paradicsommadár... Hé, hol a pockom? Elinalt, s ez miattad történt, te essssssstelen papagáj. (*Mérgesen eltekerződik.*)

PAPAGÁJ Hé, üreginyúl! Ismerkedj meg a barátommal, a paradicsommadárral!

ÜREGINYÚL Ninf énnekem elég bajom? Épp az előbb vette ki a fmfédóm a metfôfogamat egy káposztatorzsa miatt. Nem vagyok valami vózsás hangulatban. Hol van az a pavadicommadáv, vagy ki a fene?

PAPAGÁJ Hol van, hol van, nem látsz a szemedtől? Itt, mellettem van.

ÜREGINYÚL Aft hifem, te viffelf velem! Hifen ez nem pavadicommadáv, hanem egy fűvke, egyfevű navancs.

PAPAGÁJ Hahahahahahahahahahaha! Neked teljesen rossz a szemed, hékás!

ÜREGINYÚL Roff a te femed, te femtelen, pimaf csavavgó. Majd adok én neked femüveget avva a vikító két femedve! (*Dühében a papagájhoz vágja a maradék káposztatorzsáját.*)

PAPAGÁJ Elment a józan eszed, te buggyant rágcsáló!

ÜREGINYÚL A te efed ment el. Megfovítom a nyakadat, megfaggatom aft a vonda csivicsává tolladat, csak kapjalak el egyszев. (*Feldúltan elsántikál.*)

PAPAGÁJ Milyen különös, hogy ennyi állatnak rossz a szeme! Lehet, hogy rajtam kívül az összesnek rossz. Igazán elmehetnének orvoshoz. Sebaj, majd a narancsfakukac igazságot tesz.

NARANCSFAKUKAC Szólt valaki?

PAPAGÁJ Én szóltam, a papagáj. Nézd, narancsfakukac, ô az én barátom, a paradicsommadár.

NARANCSFAKUKAC Örvendek a szerencsémnek.

PAPAGÁJ Ugye olyan, mint a paradicsommadarak! Nézd jól meg! Éppen olyan.

NARANCSFAKUKAC Bizonyára. Bizonyára éppen olyan. Minden bizonynal.

PAPAGÁJ Mi az, hogy minden bizonynal? Mi az, hogy bizonyára? Olyan, vagy nem? Na, ki vele!

NARANCSFAKUKAC Sajnos, nem tudom megmondani. Én ugyanis nem látok, ugyanis nincsenek szemeim, ugyanis... (*A papagáj el akarja kapni, de a vad csôr elôl a narancsfakukac gyorsan visszahúzódik az odvába.*)

(*Állatok sereglenek a fa alá, hallották a hírt, hogy megbolondult a papagáj.*)

ÁLLATOK Hol van? Hol van?

PAPAGÁJ Mit bámultok? Nem láttatok még paradicsommadarat?

ÁLLATOK Hol van, hol van a paradicsommadár?

PAPAGÁJ Itt van, sok vaksi, buta állat, itt mellettem.

(*Az állatok elôször zavartan pusmorognak, azután kitör a röhögés. Két vöröskeresztes karszalagos vadmacska ugrik elô közülük, két oldalról megragadják a papagájt.*)

VADMACSKÁK Állatkórház. Elmeosztály. Körözés. Kényszergyógykezelés.

ÜREGINYÚL Fegény. Ef fe jön viffa egyhamav.

HI-SZEN Várjatok! Ne vigyétek el a papagájt! Nem beteg ô, csak mérhetetlenül öntelt. S mivel öntelt, így buta is.

ÜREGINYÚL Befélj csak, befélj, te fűvke pavadicsommadáv!

HI-SZEN Az úgy történt, hogy ez a beképzelt, piperkôc papagáj megbántott. Mert tudd meg, papagáj, én is madár vagyok: guruló madár.

ÜREGINYÚL Hifen ez HI-FEN, a guvuló madáv... *(A kockás kabátos kígyó rászisszent, erre menten elhallgat.)*

HI-SZEN Igen, barátaim, én vagyok. Ti olyannak láttok engem, amilyen vagyok. Mert jó a szívetek. Hiszen tudjátok a mesét: jól csak a szívével lát az ember. Ezt egy író írta. Sôt, hozzáteszem, csak az tud igazán látni, aki jó és szerény. A papagáj, csak azért, mert neki a természet csiricsáré ruhát adott s szárnyakat, hogy repülni tudjon, kigúnyolt, lenézett engem, a repülni nem tudó, szürke kis rokont. Holott tudnia kellett volna, nem az számít, ki milyen szép, fényes ruhában jár. Ez csak külsôség, barátaim. Az igazi szépség a ruha, a bunda, a tollazat alatt lakik. De csak az láthatja, aki...

ÜREGINYÚL De fépen befél.

HI-SZEN Ezért a papagáj sem nem bûnös, sem nem ôrült. Inkább sajnáljuk ôt. Sohase tudja meg, mit jelent másokat szeretni, meglátni a másokban a rejtett szépségeket, elgyönyörködni azokban. De a lecke, melyet tôlelem kapott, talán nem volt haszontalan.

PAPAGÁJ Ne haragudj, HI-SZEN, hogy megbántottalak!

HI-SZEN Te se haragudj, hogy ilyen szigorú tréfát üztem veled.

PAPAGÁJ Na, én megyek. Lefekvés előtt még külön-külön ki kell fényesítenie valamennyi tollamat. Pá édes guruló, hogy úgy mondjam, *ágyó* aranyos. (Elrepül.)

NARANCSFA Félek, nem sokat fog javítani a leckéd a hiú papagájjon.

SÁRA Ki beszél?

HI-SZEN Ki beszél?

SÁRA Na, ki beszél?

NARANCSFA Én a narancsfa vagyok, amelyiken ülsz. Én beszélek. Nagyon jól szórakoztam a tréfádon. Igazán örülök, hogy vendégül láthatlak éjszakára. Mert, ugye,

ilyenkor estefelé már nem tanácsos a madaraknak útra kelni. Fogadd hát el a szíves meghívásomat.

HI-SZEN Ó, igen... hm... talán... köszönöm... valóban, valóban...

NARANCSFA És ha jól alszol, megláthatod a mai csodálatos álmomat.

HI-SZEN Honnan tudod, hogy csodálatos álmod lesz?

NARANCSFA Nekem minden éjjel csodálatos álmom van.

HI-SZEN És hogyan fogom én is ugyanazt az álmot látni?

NARANCSFA Ez maradjon az én titkom. Csak nyisd ki jól álmomban a szemedet...

Akarom mondani, álmokban a szememet... Akarom mondani... szóval, valamit jól nyiss ki valahol... nagyon álmos vagyok, te nem?

APA (*mesél a félig alvó Sárának*) Nyisd ki jól álmomban a szemedet! — mondta a narancsfa. Akarom mondani, álmokban a szememet... Akarom mondani... szóval, valamit jól nyiss ki valahol... nagyon álmos vagyok, te nem? A tenger felől hatalmas nagy sárga Hold kúszott fel az égre. Hullámok locsogása hallatszott, halk, álomba ringató hullámlocsogás. Lágy szél kelt... (*Elsötétül a szín.*)

VÉGE AZ ELSŐ FELVONÁSNAK

II. felvonás

6. jelenet (*a narancsfa álma*)

Szereplők: Apa, Sára, HI-SZEN, kétfejű giliszta, Mezsika, Füsze,

Felhangzik a guruló madár-induló. Egy pillanatra látjuk a narancsfa ágán alvó guruló madarat. A szín lassan sötétbe merül. A tenger felől hatalmas nagy sárga Hold kúszik fel az égre. Hullámok locsogása, halk, álomba ringató. Lágy szél kel, érezzük a nézőtérén a leheletét; egy pillanatra belekerülünk az álmovilágba, majd ki is lépünk onnan nyomban. Ismét a szobában vagyunk. Sára Apa ölében ül, aki ismét mesél.

APA A tenger felől hatalmas nagy sárga Hold kúszott fel az égre. Hullámok locsogása hallatszott, halk, álomba ringató hullámlocsogás. Lágy szél kelt... Hol is hagytam abba? Ugye, a narancsfa álmát már elmeséltem...

SÁRA Nem mesélted el. Egyre szórakozottabb vagy, apuskám. Ott hagytad abba, hogy HI-SZEN elalszik a narancsfán, és a narancsfa megígéri neki...

APA Ez az! Hogy megálmodja a narancsfa álmát. Na, akkor most gyere ide az asztalhoz! És segíts nekem. Nagy dolgok történnek itt. Jól figyelj! (*Asztali bábokkal eljátsszák a jelenetet.*) HI-SZEN lehunyta a szemét, abban a pillanatban felkapta egy forgószél, pörgette, forgatta, gurgatta, süvített és sívített a szél, HI-SZEN fák fölött, tornyok fölött szállt, felhők fölött és virágok fölött szállt, repült és forgolódott, egyszerre egy zöld bolygón találta magát. Zöld, olyan nagyon zöld bolygón. A bolygón hatalmas

piros fák nőttek. (*Nônek.*) A fák lombjában hosszú szôrú kutyák üldögéltek fészkeikben. A fûben akkora csigák mászkáltak, hogy a házukba bizonyára tehenek is elfértek volna. Az égen legalább hét-nyolc Nap világított, mind különbözô fényt árasztott magából — talán ezért is lehetett olyan különös zöld levegôje a bolygónak. Látod? A közeli házból elôjön egy elefánt. Füleit magasra emeli, kockás nadrágot visel, lila nyakkendôt, de zakója alatt nem hord inget. Különös. Megszaglássza a guruló madarat, majd elrepül a sárga Nap irányába. Óriási szitakôtôn lovagolva érkezik a zöld disznó. Leszáll, szed egy csokor tövises virágot. Barátságosan rábôffent a tollas gombócra, s elrepül szitakôtôjén a kék Nap irányába. S a földbôl kétfejû giliszta tekergôzik elô.

HI-SZEN (*Sára kölcsönzi neki a hangját*) Jé, ennek egyik szeme sír, a másik meg nevet. Miért sírsz?

GILISZTA (*a vidám feje szólal meg — az apa hangján*) Nem sírok, boldog vagyok.

HI-SZEN Ugye, akkor te most boldog vagy?

GILISZTA (*a sírós feje szólal meg — az apa hangján*) Hogyan lehetnék boldog, nem látod, hogy patakokban ömlik a könnyem? (*Egy ideig sírva-nevetve kelletlenkedik-imbolyog, földbôl fölszüremlô szürrealista zenére vonaglik, azután elrepül a piros Nap irányába.*)

APA Hosszú ideig nem történik semmi. Gomolygó füstök jönnek-mennek, árnyékok hullnak, nagy, nyugtalan árnyékok a kicsiny bolygóra. Azután az árnyak továbbállnak. Medvefejû, zsiráfnyakú, kacsalábú állat közeleg.

MEZSIKA (*APA*) **Én vagyok a Mezsika.
kedvencem a muzsika.
Medvefejjel medvegelek,
zsiráfnyakkal zsiráfolok,
kacsalábbal kacsagolok.
Csuda egy Mezsika vagyok!
Én vagyok a Mezsika,**

kedvencem a muzsika...

(Ő is a levegőbe emelkedik, s elszáll a barna színű Nap irányába.)

HI-SZEN Mezsika? A neve bizonyára a Medve... a Zsiráf és a... igen, igen, a kacsaszavakból áll. Kár, hogy olyan sürgősen odébb állt. Jó hangja volt.

FÜSZE *(Ez a valaki egy nagy fül, rajta két güli szem. Apa hangja.)* Egyáltalán nem volt jó hangja. Titokban te is ezt gondolod. Látom és hallom a gondolataidat. Előttem nincs titok. Amit meg nem látok, azt hallom. Elég szép nagy fülem vagyok, nem? Elég szép nagy szemem vagyok, nem? Bizonyára ezért hívnak Fűszének. Akarod, hogy megmondjam, mire gondolsz, HI-SZEN, guruló madár?

HI-SZEN Mondd, nagyokos!

FÜSZE Arra gondolsz, na, épp arra gondolsz, hogy mi lehet Pipillóval és Kapival.

HI-SZEN Valóban. És fáj a szívem utánuk.

FÜSZE Unalmas alak vagy. Elhagyalak. *(Fáradtan lehunyja a szemét, becsukja a fülét, gondterhelt lesz, kicsi és jelentéktelen, felemelkedik és elszáll a lila Nap sugarai közé.)*

HI-SZEN Milyen furcsa csillag ez. Jönnek-mennek a lakók, de inkább csak elszállnak valamelyik Nap irányába. Milyen jó lenne, ha én is röpködnék! Csakhogy ezen a bolygón nincsenek pacsirták. Egészen biztosan nincsenek.

APA És ekkor HI-SZEN elpityeredik. Két könnyecsepp pottyán ki a szeméből. Amint földet érnek a könnyecseppek, nagyot csendülnek, és nôt az egyikből sárga virág, amely magasabbat zendül, nôt a másiktól mélyebben megzendülő piros virág.

HI-SZEN Hiszen, ha itt valaki elkezd sírni, akkor egész virágtengert pityereghet maga köré. Mélyen zengő, magasan zengő virágtenger. Persze, ez csak álom, és álmában minden megeshet egy guruló madárral. Még az is... még az is... még az is... hogy szárnya nôt.

APA Két nagy, lila szárny jelenik meg az oldalán. Nem sokat tétovázik, meglengeti a szárnyait és repülni kezd.

HI-SZEN Nagyszerű érzés, milyen nagyszerű érzés, szárnyakkal szállni, de jó, de jó!
Csak fel ne ébredjek, mert akkor visszazuhanok a földre.

APA Egy sötét bolygó közeledik felé fenyegetően. A guruló madár megpróbál kitérni előle, hiába. Szerencséjére megjelenik a narancsfa, akinek szintén szárnyai nőttek, és idejében félrerántja. Távol kék csillag tűnik fel.

HI-SZEN De jókor jöttél! Köszönöm. Jé, hiszen neked is szárnyad van. Milyen jól áll!
De mondd, az a kék bolygó ott, az micsoda?

NARANCSFA (*APA*) Az a kék bolygó a Föld. A mi lakhelyünk.

HI-SZEN Akkor siessünk, várnak a barátaim, Pipilló és Kapi, meg vár Sára, siess, narancsfa, siessünk... légy jó pacsirta, kicsi narancsfa, repüljél velem szorgalmasan...
(Elsötétül a szín.)

10. jelenet (jelenet az oroszlánról, aki kék holdfénnel járt a farka bojtján)

Szereplők: HI-SZEN, Sára, Apa, pacsirta, csörgőkígyó, oroszlán, Kakukkpalimadár(Apa valamit fúr-farag a szobában. Sára türelmetlenül figyel.)

SÁRA Olyan régen nem meséltél már nekem.

APA Hagyj dolgozni, kérlek. Most hagytam abba az előző mesét.

SÁRA Nekem úgy tűnik évszázadok teltek el azóta.

APA Évszázadok. Jó a humorod. Egyébként...

SÁRA Egyébként egy apának az a dolga, hogy meséljen a gyerekének.

APA Valóban?

SÁRA Valóban. Különösképpen abban az esetben, ha meséket hagyott itt valaki a gyermeke számára.

APA De mi van akkor, ha azt a valakit a gyerekem nem szereti?

SÁRA Még hogy én nem szeretem a guruló madarat? Apa! Ne légy gonosz!

APA Szóval szereted? És lenne bátorságod követni őt valamelyik kalandjában?

SÁRA Mi az, hogy volna? Ha akarod, máris indulok.

APA Rendben. Indulhatsz. De van egy feltételem. Meg nem szólalhatsz, észre nem vehetnek. Vállalod?

SÁRA Vállalom.

APA Hát jó. Kezdődjék a következő mese. Repüljtek hát el a világ fölött, el Európa fölött, el a tenger fölött, s érkezzetek meg Afrikába!

*(Országok, tengerek, hegyek, síkságok, városok fölött halad a pacsirta és Hi-szen. Nyomukban száll Sára bábúja. Ez a bábú később eltűnik, feltűnik, de mindig a háttérben marad. Sivatoság tájra érkeznek.)*PACSIRTA Úgy gondolom, jó helyen járunk. Ez lesz Kakukkpalimadár hazája. Látod ott azt a csodásan kifaragott fát? Tudd meg, azt Kakukkpalimadár faragta ki ilyenre.HI-SZEN Hogyan tudta ezt kifaragni? Nem kapok levegőt, olyan szép.PACSIRTA Kakukkpalimadárnak csőr helyett véső nőtt a fején. A

kissszzzsszzzsszzz hússzzzsszzzgombóc!HI-SZEN (*megvárja, míg a kígyó kellő távolságba elér*) Tudod kit sérteges, te mákos nudli! Te szemüveges makaróni! Te foltos kályhacsô! Te puffadt giliszta! Te elszabadult locsolócsô... te....KOBRA (*váratlanul emelkedik fel mellette a fűbôl*) Tesssszzzsszzék? Ssszzzsszzszszszóltál valami?HI-SZEN Semmi... semmi.KOBRA Nem engem ssszzzsszzszszszértetegél, zsírpacni?HI-SZEN Á, dehogy. Csak nem képzeled... Csak úgy, magamban ordítottam... ordítgattam egy kicsit.KOBRA Akkor csendben légy mossszzzsszzszstantól, mert vadássszzzsszzszni indulok.(HI-SZEN *meg sem mer mukkanni. Várakozik, hirtelen esteledik be. Hatalmas te-lihold. Az oroszlán érkezik. Tüsszent, a guruló madár messzire repül.*)OROSZLÁN

Pardon... és bocsánat. Nem akartalak megijeszteni.HI-SZEN Csak nem a Kakukkpálimadarat keresed te is?OROSZLÁN Ki az a Kakukkpálimadár? S mi az, hogy én, az állatok királya, keresem azt az izépalit? Talán ô keres engem. Nemdebár?HI-SZEN

Valóban, bocsánat. Téged is a Kakukkpálimadár keres?OROSZLÁN Hogyhogy is? Legfeljebb egyedül engem kereshet. De miért keresne ez a pálimadár kakukk? Hogy jön ô ahhoz, hogy az állatok királyát keresse? Ki engedte meg neki, hogy engem keressen?HI-SZEN Az is lehet, hogy nem is keres.OROSZLÁN Lehet, hogy nem keres?! Hogy jön ahhoz, egy palikakukkkkk madár, hogy ne keressen? Engem, az állatok királyát. Hallatlan. Fel vagyok háborodva. Hallatlan.HI-SZEN (*félre*) Valóban hallatlan, valóban. Hallatlan, hogy egy ekkora böhöm állatnak ilyen tyúkesze legyen. Meg kéne leckéztetnem ôkelmét.OROSZLÁN Szóltál valami?HI-SZEN Az igazság az, hogy én azt hallottam, Kakukkpálimadár a legerôsebb az egész világon.OROSZLÁN

Micsoda?????!!!! Nálam nem lehet erôsebb.HI-SZEN Mindenkinél van erôsebb. Hidd el!OROSZLÁN Nem hiszem. Bizonyítsd be! Mit tud az a Kakukkpálimadár, amit én nem?HI-SZEN Például a fejével széttöri a sziklákat.OROSZLÁN Az is valami? Mutass gyorsan egy sziklát, széttöröm a fejemmel. HI-SZEN Könnyen beszélsz. Ameddig a szem ellát, egyetlen Na, tûrôgombóc, mondd már, a teremburáját! Mit tud az a Kakukkpálimadár, amit én nem? Mondd csak, nagyokos, mit tegyek!HI-

SZEN Hát... repüld át az óceánt! OROSZLÁN Hm. Nem tudok repülni. HI-SZEN Ha nem tudsz repülni, akkor ugord át! OROSZLÁN Akkorát nem tudok ugrani... sajnos. HI-SZEN Sem ezt, sem azt. Megmondanád végre, miben áll a te fene nagy erősséged? OROSZLÁN Például, ha tudni akarod, egyetlen ütéssel leterítek egy bivalyt. HI-SZEN S még büszke vagy is magadra, igaz? Igen? És mit szól mindehhez a bivaly? OROSZLÁN Szólni sem tud, olyat odasózok neki... HI-SZEN Ez nem erő, hanem erőszak. Hiszen náladnál még a vézna fűszál is erősebb. OROSZLÁN Ő is le tud ütni egy oroszlánt? HI-SZEN Hiszen mondtam már, hogy nem a verekedésben mutatkozik meg az igazi erő. Verekedni mindenki tud. De nézd csak! Te szörnyen nagy állat vagy egy fűszálhoz képest. Rálépsz a fűszára, meghajlik a te roppant súlyod alatt, de utána nyomban kiegyenesedik. De képzelj el most, hogy rád lép egy elefánt... OROSZLÁN Jaj, jaj... HI-SZEN Szóval, rád lép egy elefánt. Mi történik akkor? OROSZLÁN Szétlapulok, mint egy palacsinta. HI-SZEN Bizony, bizony, állatok hiú királya, egy idő után szétlapult palacsinta, láthatod már, hová vezet a hencegés. Még szerencse, hogy velem találkoztál, és nem mások nevetnek ki... OROSZLÁN Hatalmas a mancsom, a hangom, a fogam, a fülem, a szám... HI-SZEN Honnan szerezted a hatalmas mancsot, a hatalmas hangot, a hatalmas szemet, a hatalmas fogakat, a hatalmas száját? OROSZLÁN Nem kellett szereznem. Így születtem. HI-SZEN Akkor meg mire vagy ennyire büszke? Nem szerezted, nem küzdöttél meg érte, nem a te érdemed, hogy ilyen vagy. OROSZLÁN Mármost hogyan legyek én az állatok királya? Hogyan fognak tisztelni, ha megtudják, hogy még egy fűszál is erősebb nálam. HI-SZEN Bízz abban, hogy a szerénységed miatt fognak tisztelni! Azt fogják gondolni rólad, hogy bölcs vagy. OROSZLÁN Igazad lehet. Ezentúl nem akarom, hogy féljenek tőlem. Ezentúl azt akarom, hogy szeressenek. HI-SZEN Látod, máris bölcsőbb vagy, mint voltál. OROSZLÁN Milyen jó is lenne, ha mindenki szeretne engem. HI-SZEN Ne félj, szeretni fog... Mondd, nem nehéz? OROSZLÁN Micsoda nem nehéz? HI-SZEN Hát a holdfény. OROSZLÁN Micsoda buta

kérdés. A holdfény nem lehet nehéz. HI-SZEN Nem akármilyen holdfényről van szó, hanem arról, amelyet a farkad bojtján viselsz. OROSZLÁN Nicsak! Tényleg holdfény van a farkam bojtján. Mégpedig kék. HI-SZEN Azt hallottam, a kék holdfény a legnehezebb a világon. OROSZLÁN Valóban? Hiszen én nem is érzem a súlyát. HI-SZEN Ez azért lehet, mert szörnyen erős vagy. OROSZLÁN Mégiscsak erős vagyok! Ej, de örülök! Megmutatom mindenkinek a kék holdfényt a farkamon. S milyen szép holdfény, barátom, milyen szép holdfény... *(Megérkezik a pacsirta Kakukkpalimadárral. Megrémülnek, mikor meglátják a fenevadat.)* OROSZLÁN Kismadarak, jertek, jertek közelebb! Nézzétek, nézzétek ti is a kék holdfényt a farkam bojtján. KAKUKKPALIMADÁR Kakukk, kakukk, kakukk! OROSZLÁN Mit mond? HI-SZEN Azt mondja, hogy gyönyörű holdfényt hordasz a farkad bojtján. OROSZLÁN Köszönöm, barátom. *(Kakukkpalimadárhoz.)* Tudom, hogy te vagy a legerősebb állat kerek e világon. *(Kakukkpalimadár csuklik rémületében.)* Tudom, hogy te még egy fűszálnál is erősebb vagy... *(Kakukkpalimadár levegő után kapkod.)* De szerénységed azt is elárulja nekem, hogy bölcs is vagy. KAKUKKPALIMADÁR Kakukk, kakukk, kakuuuukkk! HI-SZEN Ez valóban igaz. Ezt mondta Kakukkpalimadár. És legyünk barátok — azaz, legyetek barátok. Ezt is mondta még. OROSZLÁN Mi a legbölcsebb és legerősebb két állat vagyunk a világon. Legyünk barátok! HI-SZEN Úgy legyen. PACSIRTA Úgy legyen. OROSZLÁN Most menjünk együtt tovább, és soha ne váljunk el egymástól! KAKUKKPALIMADÁR Kukkk. HI-SZEN Rendben. Ezt mondta. Ne váljatok el. *(A sejtelmes éjszakában elindul az oroszlán és Kakukkpalimadár. Egy idő után csak az imbolygó, kék lángocskát látjuk belőlük.)* PACSIRTA De hogyan fogják majd megérteni egymást? HI-SZEN Ne aggódj! Most már szavak nélkül is megértik egymást. Hanem, mondd csak, ti rendben megbeszéltetek minden? PACSIRTA De meg ám. Indulhatunk hazafelé? HI-SZEN Indulhatunk... valamerre... Útra fel! *(HI-SZEN emelkedik, énekel, a sötét színen csak az imbolygó kék lángocska marad.)*

Nem gurulok már,

repülök,	énekedre most felülök	pacsirta barátom.
Bejárom a nagyvilágot,		vadlibák útján elszállok,
de mindig visszavágyom hozzád		drága Pipi és Kapilló!
S hozzátok sok piros képű,		hajatokat tépi fésű,
hozzátok, sok könnyen síró,		cipőjüket széjjelrúgó,
hozzátok sok futkározó,	iskolából intôt hozó,	
hozzátok sok tintás kezű,	nyomotokban jár a derű,	
hozzátok sok álmot író,	guruló madarat hívó	
gyerekek!	Hiszen! nem gurulok már,	
repülök!	Énekedre most felülök	pacsirta
barátom.	Bejárom a nagyvilágot,	vadlibák útján
elszállok...		(elhalkul)

7. jelenet (amelyben HI-SZEN megpróbálja Sárát meggyógyítani)

Szereplők: HI-SZEN, Apa, pacsirta, Sára

(Sára pizsamában a hintaszékben. Apa nincs a szobában.)

HI-SZEN Hé, te, mit művelsz ott abban az ágyban?

SÁRA Na, csak hogy visszajöttél!

HI-SZEN Mennyire örülök... valami ilyesmit kéne mondanod... hogy mennyire örülsz...

SÁRA Mennyire örülök... Te, figyelj csak... mennyire örülök... hol mászkáltál eddig...

HI-SZEN Te pedig miért vagy pizsamában?

SÁRA Ugyan, miért?

HI-SZEN Ugyan, miért?

SÁRA Képzeld el, beteg vagyok.

HI-SZEN Rendben. Akkor most meg foglak gyógyítani.

SÁRA Te? Éppen te? Ám legyen. Hogyan képzeled?

HI-SZEN Valahogy így: *(ordít)*

**Ez a kislány gyógyuljon meg,
arcocskája dagadjon meg,
szemecskéje fényesedjék,
szôke haja fésülködjék,
ágyából rögtön kikeljen,
velem együtt énekeljen,
gyógyszer neki több ne kelljen,
jókedvében táncot lejtessen...**

(Az elharsogott ének alatt a lány macskája bemenekül a szekrény alá, az akvárium díszhalai a medence legtávolabbi zugába húzódnak, a szoba virágai rémülten csukják össze a szirmukat.)

SÁRA Mi történt?

HI-SZEN Énekeltem. S hangsúlyozom, meglehetősen szépen.

SÁRA Ez neked ének?

HI-SZEN Lényegtelen, hogy mi. Van néhány varázsszerem. Ráolvasással gyógyítok. Ez fontos. Én elmondom a bűvös mondókákat, pontosabban rád mondom őket, te pedig meggyógyulsz tőlük. Érthető? Hiszen mindez olyan egyszerű. Jó?

SÁRA Nagyon örülnék.

HI-SZEN Akkor most jól figyelj és nyisd hatalmasra a füleidet! Elkezdem.

SÁRA (*ijedten*) Muszáj?

HI-SZEN Muszáj. Ebben nem ismerek tréfát.

Burundai murunda

Abelile holongár

Csittre csuttra cserengô

Ilemola minole

Lille pinda amákony

Sorcsa csorcsa sácsó

Tirritál a toringa

Állomál a bilágony

Viriveri sziveri

Opikopi pirágó

Zurundai burunda

Zuruduru bumm bummmm

Alaja eleje ülüjülü ácsi

Pétir omál dáring

Oltaf topidor mindön

Cendaf lapol lézen

Antu bizamár zsinder

Kilap kilop kilabu

Opitufi tufipu

Mondana mindene

billen a villony

Ódebe kár

Lópata kopp

HI-SZEN Ez a nagy bacilusúzó ének Zingezunguluban, az én kis fekete barátaim hazájában. Ettől gyógyult meg Kapi, sôt Pipillo is, sôt, mindkettô kétszer.

SÁRA Miért akarsz mindenképpen meggyógyítani?

HI-SZEN Mert nem jó betegnek lenni. Hallgasd csak!

**Henripöte ripöte,
pöte ripö te,
te pöte ripö pote,
te pote pöte ripö hen!**

HI-SZEN Remélem, ez már tetszett!

SÁRA Igen, ez tetszett. Mert hogy olyan szeretettel énekelted. De ne haragudj, kedves HI-SZEN, kezdek elálmosodni. Talán, ha egy mesét elmondanál...

(A kislány bekapja a nagyujját a szájába, és szopni kezdi.)

HI-SZEN Jaj, mit csinálsz? Ezt ne... ezt nem szabad... Hát nem ismered a Pocakcsillag történetét?

SÁRA Nem ismerem. Elmeséled?

HI-SZEN Na, szóval, hiszen az úgy volt, élt egyszer egy csillagász. Ez a csillagász minden este kiült a háza udvarára és az eget bámulta. Történt egyszer...

8. jelenet (hogyan gyógyította meg Szijjártó doktor Pocakcsillagot)

Szereplők: HI-SZEN, csillagász, Szijjártó doktor, Pocakcsillag

Udvar, nagy úrhajó áll a közepén. A csillagász a távcsöve mellett üldögel. az eget kémleli.

CSILLAGÁSZ Mordizomadta! Sôt: mordizomadta! A helyzet elég súlyos. Az ég hatalmas fekete táblájáról hiányzik egy csillag. Egy kedves kis kölyökégitest, a Pocakcsillag. Mi történhetett? Hatodik napja bújom a könyveket, de nem találok magyarázatot. Nincs időm tovább tanakodni. Tennem kell valamit. Valami nagyon okosat. Mondjuk, beszálok ebbe a vénséges vén úrhajóba és felrepülök vele Pocakcsillaghoz, az égbe.

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Kacagnom kell! Ezzel az ócska masinával akarsz az égbe felrepülni, vén szamár! Elvette az öregség az eszedet.

CSILLAGÁSZ Épp jókor jössz, öreg barátom. Zsémbeledet elengedem a fülem mellett. Mit mondjak, megszoktam. Készülj, indulunk.

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Indulsz — legfeljebb. Én maradok. Csak nem képzeled, hogy beleülök ebbe a rizige-rozoga kávéfőzőbe!? Egyébként is elfelejtetted velem közölni, miért mennénk, hova mennénk, mikor jönnénk vissza...

CSILLAGÁSZ Hát nem érted? Baj van az égben.

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Na jó, baj van az égben. De miért kellek én ehhez?

CSILLAGÁSZ Attól tartok, beteg a Pocakcsillag. Tedd meg kérlek, hogy felrepülsz velem és meggyógyítod őt!

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Jó-jó, de nem lenne hátrány tudni, hogy mi a baja.

CSILLAGÁSZ Ej, ostoba doktorok! Mi a baja, mi a baja! Ha tudnám, mi a baja a kis védencemnek, biztosan nem téged kérnélek, hogy tarts velem az égbe.

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Így már végképp nem megyek.

CSILLAGÁSZ Jössz.

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Mondom, hogy nem megyek...

CSILLAGÁSZ Akkor maradj itt, te önzô, ostoba, hiú, vén... különben is, mit kínlódom én veled. Mire visszajövök, ne találjalak itt! Megértetted?

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Ne aggódj, örültekkel én sem tárgyalok szívesen. Végeztem veled. Slussz. *(Hátat fordít. A csillagász beszáll a rozoga úrjárműbe. Zúgás, füst, csörgés-csattogás. Remeg az masina.)*

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Megállj, eszeveszett! Csak nem képzeled, hogy egyedül elengedlek... hogy itt hagyatsz egyedül! *(Dörömböl az úrhajó ajtaján.)* Kinyitni, vagy betöröm az ajtót! *(Az ajtó kinyílik. A doktor beugrik, az ajtó becsukódik, az úrhajó remegve elindul.)**(A pocakcsillagot látjuk. Ágyban fekszik, feje párnákkal felpolcolva, szájában lázmérô. Arca lángol, hasa felpuffadt. A csillagász és a doktor érkezik.)*

CSILLAGÁSZ Á, itt van a mi kis betegünk. Csak nyugalom, a doktor úr most annak rendje s módja szerint megvizsgál.

SZIJJÁRTÓ DOKTOR De meg ám! Mondd szépen azt, hogy ááááá!

POCAKCSILLAG Ááááááááááááááá!

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Nagy a baj, bizony, nagy a baj. Hatalmas nagy bacilus lakik a pocakodban. Hogyan került oda? El nem tudom képzelni. Mondd, véletlenül nem szopod te az ujjadat? Valamelyik ujjacskádat... véletlenül?

POCAKCSILLAG Háát... egyiket, másikat, ujjacskámat... azt szopogatom... néha...

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Hm. Na, hát akkor megvan, honnan került a pocakodba a bacilus. Nos, amint odakerült, képzeld el, rögtön elkezdett dagadni és dagadni. Mitől? Onnan, hogy lopja a fényedet? Úgy is hívják ôkelmét, hogy fénylopó bacilus. Mondd, szeretnél meggyógyulni?

POCAKCSILLAG Nagyon... nagyon szeretnék meggyógyulni.

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Meggyógyítalak, de csak azzal a feltétellel, hogy ezután nem fogod szopni az ujjadat. Megígéred?

POCAKCSILLAG Hogy megígérem-e? Nagyon megígérem. Tudom, ha szopom, ismét a pocakomba kerül majd egy ronda, piszkos, mocskos, szôrös, a légnél is szentelenebb bacilus.

CSILLAGÁSZ Jól mondod, barátom, jól. Én hiszek neked. Megérdemled, hogy ez a vén méregzsák meggyógyítson.*(Szijjártó doktor hatalmas injekciós tűt vesz elő.)*

POCAKCSILLAG Hiszen ez nagyon fog fájni... neeeeeee...

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Sajnos, igen. De ha meg akarsz gyógyulni, ha azt akard, hogy ismét visszanyerd a régi fényedet, akkor vállalod és tűröd a fájdalmakat is. Nagy bacilushoz nagy injekció kell. Rendben?

POCAKCSILLAG Rendben. Azt hiszem, megérdemlem a sorsomat.*(Pocakcsillag óriásit nyikkan, amikor a doktor beleszúrja a fenekébe az injekciót. Nyomban el is alszik.)*

CSILLAGÁSZ Azt gondolom, mi mehetünk is... itt már nincs dolgunk.

SZIJJÁRTÓ DOKTOR Mehetünk is...*(Ismét a földön. A csillagász a távcsöve mögött üldögél. Egyszerre világosodni kezd az ég. A Pocakcsillag régi fényében ragyog a helyén... A két öreg boldogan ölelkezik össze.)*

9. jelenet (*SÁRA is meggyógyul végül*)

Szereplők: HI-SZEN, Apa, Sára, Pacsirta

Ismét a gyerekszobában, HI-SZEN befejezte a mesét. SÁRA közben elaludt — de kivette már a szájából a kezét.

HI-SZEN Hát ez remek. Minden jól alakul. Már nem szopja az ujját. Még néhány varázsmondóka, néhány bűvös ráolvasás, még néhány varázs...néhány ráolvas... még néhá.. vará... há... há... há...hmmmmmmmmmm.(*Békésen hortyogni kezd ő is. Közben Sára felébred. Kipattan az ágyból, megmosakszik, megfésülködik, hajába kék szalagot köt... Közben leejt valamit, a guruló madár a zajra felriad, döbbenten látja, hogy a beteg nincs a helyén.*)

HI-SZEN Sára, Sára, hová tűntél?SÁRA (*Előugrik a szekrényajtó mögül*) Csak nem ijedtél meg, hétalvó? Végre, hogy felébredtél.

HI-SZEN Te ki... hiszen te... alig ismertelek fel, úgy megváltoztál. Hát persze, a varázsmondókáim. Mondtam neked, hogy ha én megvarázsollak, meg leszel varázsolva rendesen.

SÁRA Tetszem talán?

HI-SZEN Hogy tetszel-e? Hiszen roppant szép és elegáns lettél. Olyan szép, amilyennek egy boldog kislánynak kell lennie. Mert, tudod, ha valaki ápolt, gondozott, az azt is jelenti, hogy békesség és nyugalom lakozik a szívében.

SÁRA Gondolod, attól vagyok jobban, hogy rendbe szedtem a hajamat és a ruhámat?

HI-SZEN Nem gondolnám. Inkább azért hoztad rendbe magadat, mert jobban vagy.

SÁRA Igen, igen. Rájöttem, hogy nekem is az volt a bajom... tudod, hogy az ujjamat... hogy szoptam... a bacilus elvette az én fényemet is, mint a csillagét. Szürke és

érdektelen kislány lettem. Nem is beteg voltam... na, mindegy. Roppant megéheztem. Enni akarok. (*Perdül-fordul, kakaóval, kaláccsal, vajjal, mézzel tér vissza, falatozni kezd.*)

SÁRA Igaz is, a barátaim. Az én barátaim... mennyire elhanyagoltam őket! Semmit sem tudok róluk. Mi lehet velük... Kérlek, ne haragudj, most azonnal el kell rohannom hozzájuk... valamelyikőjükhez... mindükhöz... majd sietek... és akkor elmeséled... ha megjöttem, én is elmesélek mindent, drága kis

HI-SZEN... kösz hogy meggyógyítottál... de most sietek... (*Bevágja maga után az ajtót.*)

HI-SZEN Kösz, hogy meggyógyítottál... de most sietek... nohiszen... Ez elment. Elment a barátaihoz, akikkel most labdázik, futkározik, nevet, babázik... csak énvelem nem foglalkozik senki... csak nekem nincs igazi barátom... Hányódom a nagyvilágban, hol ide, hol oda sodor a szél... Mintha hangok... Pipi! Kapilló! Hol vagytok? Itt vagytok talán? Eljöttetek volna... Ott? Nem, amott? Igen, te... Igen, ti... Hiszen képzelődöm csak... Nincs nekem egyetlen igaz barátom... se...

PACSIRTA (*az ablak párkányára telepszik*) Még hogy neked nincs igazi barátod, te mafla! Ne itasd itt az egereket! És én ki vagyok? Senki se vagyok? Mindent hallottam. Sose búsulj pajtás, amíg engem látsz! Készülj, nagy útra megyünk..

HI-SZEN Mit mondasz, hová?

PACSIRTA Nyaralunk egyet a trópusokon. Indulhatunk?

HI-SZEN De indulhatunk ám! De várj csak! És mi lesz Kapival és Pipillóval?

PACSIRTA Majd azután megkeressük őket.

HI-SZEN Gondolod? Ám legyen! Útra fel, pacsirta barátom!

**Nem gurulok már, repülök,
énekedre most felülök
pacsirta barátom.
Bejárom a nagyvilágot,
vadlibák útján elszálllok,**

de mindig visszavágyom hozzád
drága Pipi és Kapilló!
S hozzátok sok piros képű,
hajatokat tépi fésű,
hozzátok, sok könnyen síró,
cipőjüket széjjelrúgó,
hozzátok sok futkározó,
iskolából intôt hozó,
hozzátok sok tintás kezű,
nyomotokban jár a derű,
hozzátok sok álmot író,
guruló madarat hívó
gyerekek!
Hiszen! nem gurulok már,
repülök!
Énekedre most felülök
pacsirta barátom.
Bejárom a nagyvilágot... (elhalkul)